

Sygn. akt IV Ka 117/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku

sprawy **D. Z.**

obwinionego z art.87§1 a kw

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 30 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 713/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.109§2 kpw, art.636§1 kpk, art.119 kpw, art.9, art.21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

- **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
- wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 117/14

UZASADNIENIE

D. Z. został oskarżony o to, że w dniu 04 września 2013 roku o godzinie 18:50 w miejscowości B., ul. (...), gmina B., powiat (...), województwo (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował rowerem po drodze publicznej w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 roku w sprawie II K 713/13 uznał oskarżonego D. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tą zmianą, że czyn ten stanowi wykroczenie określone w art. 87 § 1a kw i na jego podstawie wymierzył karę grzywny w wysokości 300 złotych,

zasądził od oskarżonego kwotę 90 złotych tytułem wydatków, zwalniając go od poniesienia opłat.

Wyrok ten zaskarżył prokurator.

Apelacja wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 2 i 4 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

1. obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 339 § 3 pkt 3 kpk, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, poprzez brak zmiany przez Sąd orzekający na posiedzeniu trybu postępowania na przepisy kodeksu

postępowania w sprawach o wykroczenia, w odniesieniu do sprawy skierowanej do Sądu z aktem oskarżenia, a w której przewód sądowy nie został rozpoczęty i nie zachodziło przedawnienie karalności wykroczenia,

2. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu, polegającą na zrezygnowaniu przez Sąd pierwszej instancji z orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drodze publicznej, w strefie zamieszkania i w strefie ruchu, wynikającą z nienależytego uwzględnienia przez Sąd pierwszej instancji okoliczności obciążających oskarżonego, a w szczególności rodzaju naruszonych dóbr prawnych - rażącego naruszenia zasad ruchu drogowego, znacznego stopnia nietrzeźwości, co w konsekwencji spowodowało, iż przedmiotowa kara nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, celów w zakresie prewencji ogólnej oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratura jest bezzasadna.

Odnosząc się do pierwszego z podniesionych w skardze apelacyjnej zarzutów wskazać należy, iż zgodnie z art. 439a kpk orzeczenia w sprawie o wykroczenie nie uchyla się z tego tylko powodu, że Sąd orzekł w postępowaniu karnym zamiast w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. W związku z brzmieniem wskazanego przepisu argumentacja skarżącego traci na znaczeniu.

W kwestii zarzutu rażącej łagodności kary wymierzonej oskarżonemu, wynikającej z zaniechania orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych stwierdzić trzeba, iż Sąd Rejonowy zastosował trafną reakcję karną za przypisane wykroczenie. Mając na względzie fakt, iż oskarżony nie był wcześniej karany za czyn jaki poddany został w przedmiotowej sprawie osądowi, a zatem zachowanie jego miało charakter incydentalny, słusznie Sąd orzekający uznał, że wystarczającym w zakresie prewencji indywidualnej i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa będzie poprzestanie tylko na orzeczeniu w stosunku do niego kary grzywny.

Z powyższych względów należało utrzymać w mocy zaskarżony wyrok.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym stanowiły przepisy powołane w części dyspozytywnej .